1001 ÖZEL

BAŞTANBAŞA RESİMLİ
heyecanlı romanlar, seçme
kahramanlar, hikâye, şiir,
mizah, bilmece-bulmaca ve
yenilikler DERGİSİDİR.

SAYI: 5 GENÇLİK DERGİSİ 200 kuruş

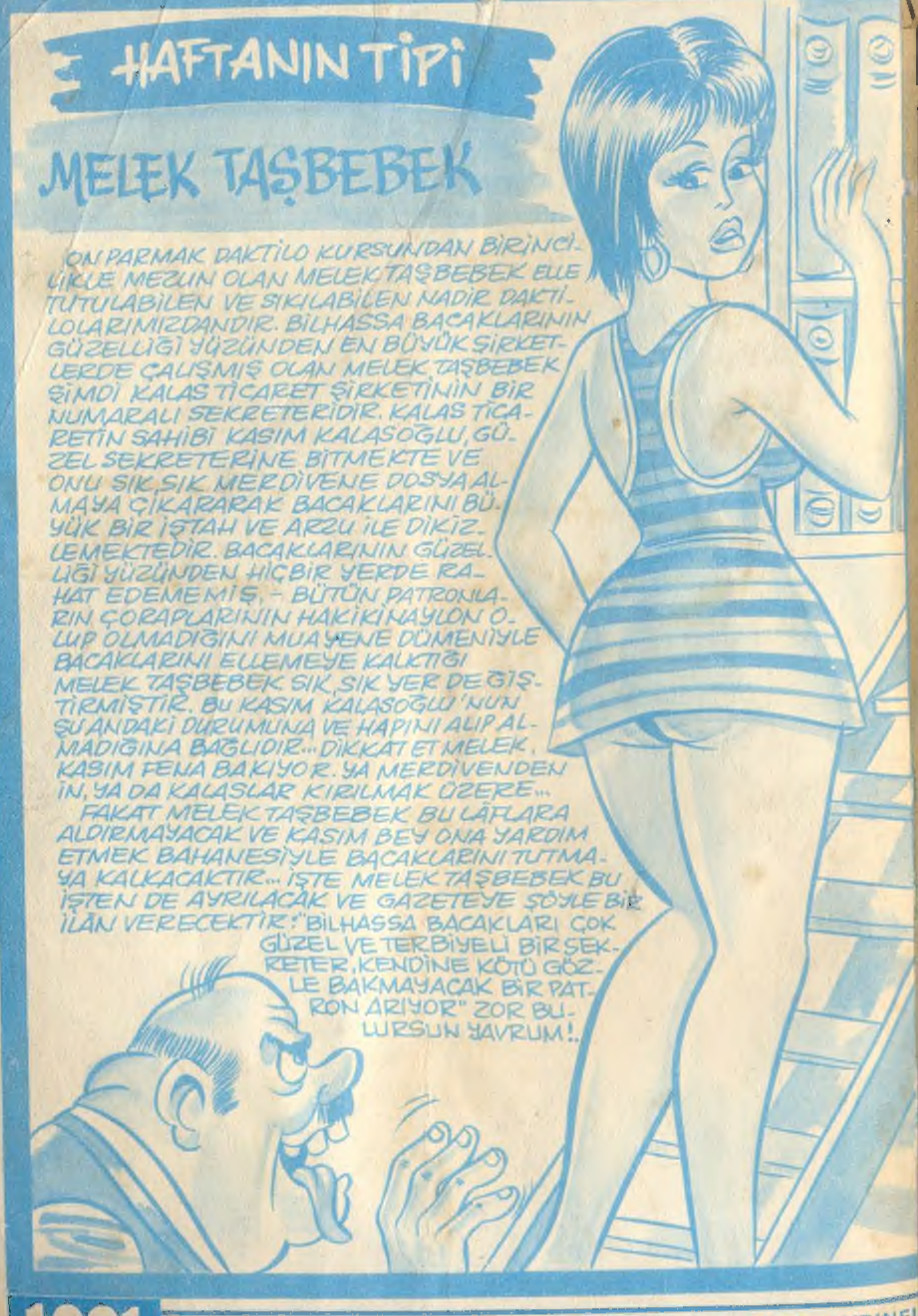

1001
HAFTALIK DERGİ - Sahibi-Hayrettin ÖNDER - Yz.İş Md. Ender AYDINEL
İdare yeri Tasvir Sokak ÇINAR HAN Kat : NO. 202 Cağaloğlu, ISTANBUL
Telefon - 22 98 08
Neşir Tarihi : 10.3.197

Hafiyeler Kralı — DENİ FOX

1001 ÖZEL DERGİLERİN DERGİSİDİR.

EN SEÇME KAHRAMANLAR 1001 ÖZEL'de

1001ÖZEL BENZERI OLMAYAN TEK DERGİDİR

DERGİ ÇOK AMA 1001 ÖZEL GİBİSİ YOK

EN SEÇME KAHRAMANLAR 1001 ÖZEL'de

1001 ÖZEL BİR BİLGİ HAZİNESİDİR.

1001 ÖZEL TORUN'un DEDE'sine, DEDE'nin TORUN'una TAVSİYE ETTİĞİ TEK DERGİDİR

1001 ÖZEL DERGİLERİN DERGİSİDİR.

1001 ÖZEL HER EVİN DERGİSİDİR.

1001 ÖZEL TORUN'un DEDE'sine, DEDE'nin TORUN'una TAVSİYE ETTİĞİ TEK DERGİDİR

1001 ÖZEL HER EVİN DERGİSİDİR.

1001 ÖZEL BENZERİ OLMAYAN TEK DERGİDİR

1001 ÖZEL BİR BİLGİ HAZİNESİDİR.

1001 ÖZEL TORUN'un DEDE'sine, DEDE'nin TORUN'una TAVSİYE ETTİĞİ TEK DERGİDİR

1001 ÖZEL BİR BİLGİ HAZİNESİDİR.

1001 ÖZEL BİR BİLGİ HAZİNESİDİR.

1001 ÖZEL HER EVİN DERGİSİDİR.

1001 ÖZEL DERGİLERİN DERGİSİDİR.

1001 ÖZEL DERGİLERİN DERGİSİDİR

1001 ÖZEL BENZERİ OLMAYAN TEK DERGİDİR

1001 ÖZEL TORUN'un DEDE'sine, DEDE'nin TORUN'una TAVSİYE ETTİĞİ TEK DERGİDİR

DİKKAT!

SAYIN AMATÖR SANATÇILARIMIZ...

DERGİMİZİN YAYINLANMASINDAN BUGÜNE KADAR HENÜZ ÇOK KISA BİR ZAMAN GEÇMİŞ OLMASINA RAĞMEN, SİZLERDEN ALMIŞ OLDUĞUMUZ YÜZLERCE MEKTUP, BİZLER İÇİN SONSUZ BİR SEVİNÇ KAYNAĞI OLDU VE SİZLERE DAHA FAYDALI OLABİLMEK DÜŞÜNCESİYLE AŞAĞIDAKİ AÇIKLAMAYI YAPMAK LÜZUMUNU HİSSETTİK:

1- YAZARLARIMIZIN GÖNDERECEĞİ HİKÂYELERİN DAKTİLOYLA BİR DOSYA KÂĞIDININ BİR YÜZÜNÜ, ELLE İKİ DOSYA KÂĞIDININ BİRER YÜZÜNÜ GEÇMEYECEK ŞEKİLDE, ŞİİRLERİN 5-6 KITADAN FAZLA OLMAMASI VE OKUNAKLI OLMASI...

2- RESSAMLARIMIZIN RESİM, KARİKATÜR V.S.LERİNİN 13 X 18 BOYUTLARINDA ÇİNİ MÜREKKEBİYLE BEYAZ BİR KÂĞIT ÜZERİNE «TERCİHAN RESİM KÂĞIDINA» ÇİZİLMİŞ OLMASI, İSİM VE ADRESLERİN AÇIK OLARAK BELİRTİLMESİ GEREKMEKTEDİR...

3- GÖNDERECEĞİNİZ ESERLER NEŞREDİLSİN EDİLMESİN GERİ GÖNDERİLMEZ... YAYINLANMALARI İÇİN SİZLERDEN HİÇ BİR ÜCRET TALEP ETMEDİĞİMİZ GİBİ, TELİF HAKKI OLARAK DA TARAFIMIZDAN ÜCRET ÖDENMEMEKTEDİR, AMATÖR KELİMESİYLE BUNU İZAH ETMEYE ÇALIŞMIŞTIK. MAKSADIMIZ SİZ SANATKÂRLARIMIZIN TANINMALARINI SAĞLAMAKTIR...

SAYGILARIMIZLA
BİLDİRİR
BAŞARILAR
DİLERİZ

AMATÖR

KADERİN CİLVESİ

Şu dünyanın sefasını
Süremedim süremedim
Çok nimetin aşın yedim
Hiç lezzetin göremedim

Dünya malı yalan imiş
İnsan ömrü talan imiş
Alın yazım kara imiş
Bende bunu silemedim

Dertli başım saldı çöle
Beni kul eyledi kula
Herkes bunu böyle bile
Ben hayatta gülemedim

Küçük yaştan ağlıyorum
Coşup coşup çağlıyorum
Kayıp ettim arıyorum
Çok aradım bulamadım

Gurbetin acısı başka başka
Dertli oldum bu genç yaşta
Gazi oldum her savaşta
Şehit olup ölemedim

Akşam oldu bir gün geçti
Ömrümden bir kerpiç düştü
Felek benle dalga geçti
Neden deyip soramadım

Celâl Altan'ım gurbet elde
İyi günler var ileride
Bir gün orda bir gün burda
Tutunupta kalamadım.

Celâl Altan
Yedikule–İST.

ÜMİT

Herşey ; ümitle başlar hayatta
Ve ümitle bitseydi herşey,
Kara yazgılar ak, ak dökülseydi sayfalara
Mutsuzluktan yakınmazdı tüm insanlar

M.Ali Sürekli
Z. Burnu –İST .

AŞK'TA GERÇEK İKİLİK

Sende insansın,
Ben de !.
Sen de âşıksın,
Ben de !.
Yalnız,
Aramızdaki fark :
Sen başkasına âşıksın,
Ben de !.

Oktay Zerrin
Bafra–Samsun

O GÖZLER

O gözlerden fışkıran
Alev alev yüreğimi yakan,
Bana ;
Yaşama sevinci veren ; Işık
Bir sevginin bir aşkın
Gözlerdeki belirtisiydi

Nasıl olur, nasıl olabilir?
Bu kadar gerçekçi olan
Pırıl pırıl parlayan gözler
Ve bu gözlerin anlattıkları
Gerçek bir aşk olmasın.

İnanmam ben buna
İnanmam yalan olduğuna,
Sözler yalan söyler ama
Gözler yalan söyler mi?
Hele o gözler,
Gerçek bir aşkı ifade ediyordu
O gözler yalan söylemiyordu.

Kâmil Yılmaz
Menemen

ŞAİRLERİMİZDEN ESERLER

ÖZGÜRÜM ÖZGÜR

Sakla beni bağrında kör olsun gözlerim
Sıkı sar kollarınla kesilsin nefesim
Essin rüzgârın soğuk soğuk üşüyeyim
Gözlerimden yaş aksın ÖZGÜRLÜK diyeyim.

Hep bu anı bekledim yıllar yılı inan
Dünyam perişandı kokardı içki duman
Zavallıydım, güçsüzdüm, olmazdı koruyan
Mutluyum koynunda ÖZGÜRCE yaşamaktan.

Sevgi nedir bilmedim bir ömür tükettim
Tanrı kulu değil hor görülen köleydim
Kan ağlarken gözlerim içkiydi tesellim
Özgürüm, ÖZGÜRÜM bağrına bas sevdiğim.

Edip Yücesoy
Ankara

BEKLEYİŞ

Bir Mevlâna misali,
Sana gel dememi mi bekliyorsun?
Yanılıyorsun güzel kız
Yanılıyorsun !..
Artık geride kaldı
O güzel günler,
Sevenler, sevilenler...
Yaşamak
Hayatı yeniden,
yaşamak istiyorum
Yeni sevgilimi
Bekliyor, bekliyorum.

Orhan Zergin
Erzurum

BEKLİYECEĞİM

Seni ümitsizce bekliyeceğim,
Hep dönebileceğin akşamlarda.
Güneş batmaklı olurken
Kaybolurken gözden
"Mutluluğumu götürme" diyeceğim:
Seni ümitsizce bekliyeceğim.
Kar diz boyu olup
Canıma son vermek istese de,
Seni hep dönebileceğin o yerde
Dönmiyeceğini hatırlasam da bekliyeceğim.

Cemal AKINCI
TEKİRDAĞ

DERTLER

Dertler koştu geldi yine
Sardı dort bir yanımı
Aldı çembere beni
Bırakmadı yakamı
Aşk denilen lâf
Kavurdu yine kalbimi
Zulümler bir bir geldi geçti
Şu yarayı deşip geçti
Sevgilerin tesellimdi
Gözlerin güneşimdi
Sozlerin gerçekmiydi
Zulümler geldi geçti
Şu yarayı deşip geçti.

Yusuf Özyurt
Mecidiyeköy–İST.

ANLAT

Şarabı bana anlat dediler
Ömer Hayyam kızar dedim
Aşkı bana tattır dediler
Ben tatmadım ki dedim
Baktılar
Baktılar yüzüme
Belli hiç yaşamamışsın dediler

NİYAZİ BİLEK
KAYSERİ

AMATÖR YAZARLARIMIZDAN

UMUT ÇİÇEĞİ

O, bir gecekondu çocuğuydu. Lüks onun neyine işte karınlarının doyacağı kadar yiyecekleri bulunuyordu. Bu pahalı dünyada yarı aç, yarı tok, yaşamlarını sürdürüyorlardı. Menekşe Sokağında çift katlı ahşap bir evde oturuyorlardı. Dede'den kalma bu kırık dökük evde birde kiracıları vardı, evin önünde bahçe buraya İlkbahar geldiği zaman fasulye, kabak, marul gibi yaz sebzeleri ekilirdi.

Bu akşam, her akşamlar olduğu gibi bir kandil ziyasıyla aydınlanan odada, gelin, büyükanne, baba, evlat olmak üzere dört kişiydiler. Erol'un bir derdi vardı acaba neydi o, düşünceli olduğu zamanlar hep böyle başı önüne eğik bir halde durur, süt dökmüş kediler gibi otururdu. Büyükanne yatağına yatmaya çıkarken Erol'a sordu, yavrucuğum neden böyle hüzünlüsün, Erol başı önüne eğilmiş bir halde mırıldandı,

— Nineciğim ben okumak istiyorum, okumak, sonra yavaş, yavaş gözlerinden billûr tanesi gibi yaşlar akmaya başladı.

— Üzülme yavrucuğum üzülme bugünler de geçer. Büyükanne torunu'nun derdini biliyordu ama elinden gelen bir yardım yoktu. Herkes yattı odada çıt çıkmıyordu, Erol dan başka herkes mışıl mışıl uyuyordu. O, sadece düşünüyordu, sonunda kararını verdi yarın meseleyi babasına açacaktı. Sabah oldu babasının yanına gitti, meseleyi bir bir anlattı babası dinledi. Biricik oğlunu severdi hatırını kırmadı kabul etti, kendisi okuyamamıştı hiç olmasa oğlum okusun diyordu ama aldığı para zaten kendi yemelerine içmelerine iyi geliyordu. Kendisi Kirazlı Adliyesinde ufak bir memurdu. Erol'u parasız yatılı Öğretmen İlkokulu imtihanına sokacaktı, Erol'da sevmişti bu okulu. Artık aşılması güç engeller aşılmıştı. Erol artık var gücüyle imtihanlara çalışıyordu.

Gelin kaynana konuşuyorlardı.

— Anne, bugün şöyle kıra çıkalım mı, hem hava alırız, Hanifanım teyzeleride çağırırız, Erol'la Necati oynarlar biz el işi yaparız. Fikirler oybirliği ile kabul edildi. Ertesi gün kıra çıkmak üzere hazırlanan küçük bir yaya kafile tepeye doğru yola koyuldular. Annesi birden Erol'un koltuğunun altında kitapları farketti kızdı ama kızgınlığını belli etmeden oğluna seslendi, Erolcuğum o, kitaplar gene ne oluyor oysa biz seni buralara hava alsın diye geldik, Erol, annesinin sözlerini iki ettirmedi hemen kitapları usulca çantaya koydu.

Akşam üzeri küçük kafile evlerine dönüyorlardı. Erol, Necatiyle bol bol oynamış, kadınlar el işlerini yapmışlardı. İmtihan günü gelip çattı babası Erol'u imtihana götürdü bir hafta sonra durumu öğrenmeye gittiklerinde, okul müdürü kıvançla konuşmaya başladı. Tebrik ederim oğlunuzu bütün talebeler arasında enyüksek puanı aldı inşallah bundan sonraki işlerinde de başarılarının devamını dileriz.

Artık geleceğini güven altına almış, Kirazlıda ilkokul öğretmeni olmuştu. Şimdi artık mutlu günler geri gelmişti, babası emeklilik parasıyle evlerini villa gibi yaptırmıştı. Şimdi bu ufak mütevazi villada herkes mutluluğa erişmenin paylaşılmaz sevinci vardı.

Ömer Kirenci
Boyabat

BİR FIKRA

GÖRGÜSÜZ

Çok iyi bir lokantaya bir müşteri girmiş, masalardan birine oturarak peçeteyi boynuna bağlamış. Lokantanın sahibi müşterinin peçeteyi böyle kullanmasına kızarak garsonlardan birine buna mani olmasını emretmiş. Garson hareketin kötülüğünü müşteriye anlatmak için elinde makas olarak masaya yaklaşmış. Çok nazik bir şekilde sormuş;

— Ne arzu ediyorsunuz bayım? sakalınızı mı yoksa saçınızı mı keseyim ?

Oktay Kaptan
Kasımpaşa-İST.

ALDATILAN ADAM

Ocak ayının karlı bir günüydü. Vakit gece yarısını hayli geçmişti. Etrafa garip bir sessizlik çökmüştü. Bu sessizliği bozan ağır ve dalgın yürüyen birisi, yürüdü yürüdü sokağın köşesindeki elektrik lâmbasının altında saatlerce bekledi, sonra ümitsizce geri döndü. Sokak lâmbasının altından geçerken, saatler önce biriken gözyaşları yavaş yavaş yanağından aşağı akıyordu...

Bitkindi, yalnızdı artık bu acıya daha fazla tahammül edemiyordu. Ağlıyordu, evet için için ağlıyordu. Bu yaşlar yıllar önce gençlik hayâlleriyle süsleyip kalbinde yaşattığı, sonsuz bir aşkın elemleriyle doluydu.

Ancak ağlamakla teselli buluyordu. Sevdiğine ihanet etmemiş aşkını, hatıraların ve kalbinin en derinine gömmüştü.

Fakat ... bütün bunlara rağmen aldatılmıştı. Sevdiği yalnız bırakmıştı onu...Bunu affetmiyordu işte. Sigarasını tekrar dudaklarına götürdü birkaç derin nefes çektikten sonra parmaklarının arasında sıktı sıktı, sıktı... Böyle yapmakla intikam alıyordu sanki...

Bu hareketleriyle de yüzünün şekli değişiyor acı bir tebessüm kaplıyordu. Ceketinin yakasını kaldırıp gerildi, üşümeye başlamıştı elleri, istemsiz hareket ediyordu... Birden etrafını nefret ve kin dolu bakışlarla süzdü ve sigarasını fırlattı, sigara karın üzerine düşer düşmez sönmüştü. Ellerini ceplerine sokarak yürümeye başladı, kararsız bir haldeydi sokağın ortasında durdu, etraf yine sessizdi, bu sessizlik bütün evlere çökmüş tüm ışıklar saatler önce sönmüştü.

Gözleri sokağın köşesindeki elektrik lâmbasının ışığında uçuşan karlara takıldı...Birden gözlerini kapattı, eski günlere yuvarlanarak gitmişti. Eskiye dönmüştü artık, eskiyi yaşıyordu bir anlık olsada.

Ilık bir ağustos akşamıydı, güneş henüz batıyordu, yeşil dallar üzerinde kuşlar ötüyor, tabiat sonbahara dönüşüm hüznündeydi.

Ferhan'la yürürken genç adamın içi içine sığmıyordu, adetâ uçuyordu...Parkta oturanlardan uzakta bir bankın üzerine oturdular Ferhanın yüzünde güç çözülen garip bir huzursuzluk vardı, mavi gözlerindeki dalgın bakışları masmavi denizle birleşmiş gibiydi.

Genç adam sezinlemişti;

— Sende bir tuhaflık var Ferhan.

Ferhan bu soru karşısında sanki uykudan yeni uyanmışcasına irkildi.

— Ha..Hayır sana öyle geliyor hiç bir şeyim yok.

Bir müddet konuşmadan oturdular genç kız kolunun üzerinde sıcak bir elin titrediğini hissetti. O'na doğru döndü. Genç adam ani bir hareketle onu kendine doğru çekti sıkıca kolları arasına aldı, sonra dudakları birleşti,

— Seni seviyorum Ferhan, Seni benim kadar kimse sevemez, kalbimdeki yerini kimse dolduramaz.

Genç kız birden yerinden sıçradı, genç adamın karşısında ayaktaydı, bir müddet göz göze bakıştılar, Ferhan birden genç adamın boynuna sarıldı.

— Bilsen sevgilim seninle nekadar mesudum.

— Beni bekleyeceksin değil mi Ferhan ?

— Bekleyeceğim.

Genç adam uykudan uyanmışcasına gözlerini oğuşturdu, oğuşturdu...

Gözlerinin önünde hatıraları yavaş yavaş kayboluyordu, dudaklarını acı bir tebessüm kapladı, yıllarca içini kemiren kin ve nefret bugün tüm benliğini sarmış tüm hislerini öldürmüştü...

Şimdi kırılan gururunun intikamını almak için çırpınıyordu, fakat buna rağmen kalbinde ona ait hatıraların yaşadığını hissediyordu.

Nihayet acı acı gülerek kendi kendine konuşmaya başladı.

"Ferhan, sen vahşi bir meleksin ! Halbuki gelecek için ne hayâller kurmuştuk, ne kadar mesuttuk böyle çabucak değişemezdin hayır buna inanamıyorum, hani söz vermiştin bana, bekleyecektin, beni delice sevdiğini söyleyen sen değilmiydin insan bu kadar değişemez nasıl oldu bu nasıl? Aklım almıyor bir türlü çıldıracağım nerdeyse ah Ferhan ah...

Birden deli gibi koşarak karanlığın içinde kaybolup gitti....

Mehmet Ali Sürekli
Zeytinburnu- İST.

RAMON ARON'un Hayâleti

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

KÖYE GİDELİM. HAYALET HAKKINDA BİR ŞEYLER ÖĞRENİRİZ.
ÖĞRENMESEK OLMAZ MI?
GİDELİM RAMON!
EVET, ALBA.. HAYÂLET HAKKINDA MUTLAKA BİRŞEYLER ÖĞRENMEK İSTİYORUM!
MERAKLI TURŞUCU SENDE!
KÖYÜN GİRİŞİNDE...
BU GERÇEK BİR FELÂKET... AÇLIKTAN ÖLECEĞİZ!
SONUMUZ GELDİ!
HİÇ DE UYGUN BİR ZAMANDA GELMEDİK RAMON.
ONLARA YARDIM EDEMEZ MİYİZ, ALBA?

KÖYLÜLER ÜZÜNTÜ İÇİNDEYDİ...
ÇOCUKLARIMIZA VERECEK YİYECEĞİMİZ DE YOK..
ZAVALLILAR HEPSİ ÇOK PERİŞAN!
ONLARLA KONUŞMAYA ÇALIŞALIM!
İYİ OLUR RAMON.
DİNLE DOSTUM, KÖYÜNÜZDE NE OLDU Kİ BU KADAR ÜZGÜNSÜNÜZ?
FELAKET, BÜYÜK BİR FELÂKET YABANCI!
FIRTINA KUŞLARI, VARIMIZI YOĞUMUZU SİLİP SÜPÜRDÜLER!.. ARON'UN KEHANETİ GERÇEKLEŞTİ!!
ARON MU? ARON DA KİM?
YILLAR ÖNCE ÖLMÜŞ BİZDEN BİRİ... HAYÂLETİ ZAMAN, ZAMAN...

...TEPEDEKİ AĞACIN YERİNDE GÖRÜNÜYOR. KEHANETLERİ GERÇEKLEŞİYOR, HEPSİ DE BİZİM İÇİN BİR FELAKET OLUYOR!
FAKAT NEDEN SİZE KARŞI?
O SIRADA KALABALIKTAN DÜŞMANCA SESLER YÜKSELDİ...
SIRLARIMIZI BU YABANCIYA NEDEN ANLATIYORSUN?
SORU SORMAYIN YABANCILAR... SİZ KENDİ İŞİNİZE BAKIN, DAHA İYİ!
KİBARCA BİZİ SEPETLİYORLAR!
BİZDEN HOŞLANMADILAR!
ÖYLE GÖRÜNÜYOR... ARON'dan ÇOK KORKTUKLARI DA BİR GERÇEK!
BİRDEN KÖYLÜLERİN ARASINDA DELİ KRALİÇE OLARAK TANINAN KADIN GÖRÜNDÜ...
NERDEN GELİYORSUNUZ YABANCILAR.. KOCAMA VE KIZIMA RASTLADINIZ MI?!
?!

RUNLAR HEMEN KADINI UZAKLAŞTIRDILAR...
ONA ALDIRMAYIN YABANCILAR. KONUŞTUKLARINI BİLMİYOR!
FAKAT BİRİLERİNDEN BAHSEDİYOR... KOCASI.. KIZI.. FALAN, FİLAN...
CANIM ZAVALLI BİR DELİ O... DEDİK YA ONA ALDIRMAYIN!
İYİ, GÜZEL AMA. DEFALARCA KOCASINI, KIZINI SORUYOR.. ONLARIN HAKKINDA SİZ NE BİLİYORSUNUZ?
KES BEE! SİZE FAZLA SORU SORMAYIN DEDİK YA!
HIMM!! SEN KAŞINIYORSUN GALİBA, HA?!
SAKİN OLSANA BIDIK!.. KAVGANIN SIRASI DEĞİL!!
BU SIRADA KAHRAMANLARIMIZ DİKKATLE GÖZETLENDİKLERİNDEN HABERSİZDİLER...
VAY CANINA! ORMANDA KARŞILAŞTIĞIMIZ YABANCI...

EVET! ARON'un HAYALETİ ONU KORUMUŞTU...
KÖYÜMÜZDE NE ARIYOR ACABA?!
İHTİYAR HEYETİNE HABER VERELİM.!!
AZ SONRA...
KÖYE İKİ YABANCI GELDİ...HALKLA KONUŞUYORLAR EFENDİM.!!
BELKİ DE O UĞURSUZ HAYALETİN ADAMLARIDIR, FELAKETİN SONUCUNU GÖRMEYE GELDİLER?!
İŞTE ORADALAR!
HAREKETE GEÇMELİYİZ.!!
EVET! AMA ÇOK DİKKATLI DAVRANMAMIZ GEREK...
RUNLAR'ın KÖYÜNDE AKŞAM OLMAK ÜZEREYDİ, KAHRAMANLARIMIZ HALA BİR NETİCEYE VARAMAMIŞ, EVLERİN ARASINDA DOLAŞIYORLARDI...

GECEYİ BAŞKA BİR YERDE GEÇİRELİM... BURANIN HAVASINDAN HOŞLANMIYORUM!
HAYIR! ŞU ESRARLI HAYALET'in SIRRINI ÇÖZMELİYİZ.
BU GECE KONUĞUNUZ OLABİLİR MİYİZ ACABA?
BUYRUN. AMA KULÜBEM PEK KÜÇÜKTÜR.

TATLI DİLLE HERŞEYİN ÇÖZÜMLENEBİLECEĞİNİ GÖRDÜN!
HİÇ KONUKSEVER BİRİNE BENZEMİYOR!
BUYRUN, BURASI EVİNİZ SAYILIR!
TEŞEKKÜR EDERİZ!
ÖBÜRLERİ KADAR ŞÜPHECİ GÖRÜNMÜYOR... BELKİ BİR ŞEYLER ÖĞRENEBİLİRİM?
KRALİÇENİZ NEDEN AKLINI KAYBETTİ BANA ANLATIR MISINIZ?
YAŞLI KADIN BİR AN TEREDDÜT ETTİ... VE...
BU 20 YIL ÖNCE GEÇMİŞ ÇOK ACIKLI BİR HİKÂYEDİR OĞLUM...

... BİR GÜN KRALIMIZ, KOMUTAN ARON VE ASKERLER UZUN BİR YOLCULUĞA ÇIKTILAR...
GÜZEEL.. BİR İPUCU BULACAĞIMI BİLİYORDUM...
...KÖYDEN AZ UZAKTAKİ BİR KÖPRÜNÜN ÜZERİNDE NEDENİ BELLİ OLMAYAN BİR KAZAYA UĞRADILAR...
...İYİ YÜREKLİ KRALIMIZ İLE HENÜZ BİRKAÇ AYLIK OLAN KIZI IRMAĞA DÜŞTÜLER...
...KRALIMIZ BOĞULARAK ÖLMÜŞ, SULARIN GÖTÜRDÜĞÜ KÜÇÜK PRENSES İSE KAYBOLMUŞTU!!
ACIKLI BİR HİKÂYE!!
KRALİÇE ACISINDAN DELİRDİ.
PEKİ ARON NE OLDU?!

YAŞLILAR KURULU BİRLİĞE KOMUTA EDEN ARON'U SUÇLU BULDU...
HERSEYİ SÖYLEMİYOR KORKUYOR..
DEVAM EDİN! SONRA...
SONRA ARON BİR GÜN KAYBOLDU BİR DAHA DA SÖZÜ EDİLMEDİ.
O ZAMANDAN BERİ HAYALETİ BAŞIMIZA FELÂKETLER YAĞDIRIYOR.
ÇOK ESRARLI BİR HİKAYE!
ŞEEY.. ÇOK YORGUN OLMALISINIZ.. GEÇ OLDU, YATSANIZ İYİ OLUR.
ANLAŞILDI.. ARTIK KONUŞMAK İSTEMİYOR...
İYİ UYKULAR.. İYİ GECELER.
SAĞOLUN! SİZE DE.

AZ SONRA HEPSİ DERİN BİR UYKUYA DALDILAR...
HORR... HOORR!
FAKAT DIŞARDA KULÜBEYE YAKLAŞAN GÖLGELER VARDI...
HEPSİ BURADALAR. DERİN BİR UYKUYA DALMIŞLAR.
ANİ BASKIN YAPMALIYIZ, SİLÂHLARI VAR... ÇOK DİKKATLİ OLMALIYIZ..

DAVRANMAYIN YABANCILAR! KULÜBE SARILDI.
NE DEMEK İSTİYORSUNUZ YANİ ?!
VAY CANINA! BUNU BEKLEMİYORDUM DOĞRUSU...
RAMON HEMEN YERİNDEN FIRLADI VE...
GELİN BAKALIM!
SONUNDA YAKALANACAĞIMIZI BİLİYORDUM.
TANRILAR BİZİ KORUSUN!
DURUN! KONUKLARIMA DOKUNAMAZSINIZ! DURUN DİYORUM!

BİZE MANİ OLMA ONKA! BUNLARIN KİM OLDUĞUNU BİLMİYORSUN..
YAKALAYIN ŞUNLARI!
ARON'UN CASUSLARINA ÖLÜM!
DURUN! BİR YANLIŞLIK VAR...
BIRAK GELSİNLER RAMON. ÇOKTANDIR DÖVÜŞMEDİK!
HAKLISIN BIDIK! BUNLARIN GÖZÜ DÖNMÜŞ.. HAYDI BAŞLAYALIM..
SEN ARKAMA GEÇ ALBA.!

KEKO DA KENDİNE DÜŞENİ YAPIYORDU...
AH!
SAĞOL KEKO!
PİS HAYVAN, BENİ KÖR ETTİ!
HAYDİ KEKO! BU YABANİLERE NE MAL OLDUĞUMUZU GÖSTERELİM!
BU İKİ ADAM ÇOK GÜÇLÜ.. GENÇ KIZI YAKALAYIN... ÇABUK OLUN!
HEMEN İKİ SAVAŞÇI ALBA'nın ÜZERİNE ATILIVERDİLER...
FAKAT ALBA DÖNDÜ VE...
HING.. AAAH!

KEKO DA ÖBÜR SALDIRGANIN ÜZERİNDE ÇALIŞIYORDU...
İMDAAAT!
SALDIRGANLAR KALABALIKTI VE ALBA'YI YAKALADILAR...
RAMON İMDAAAT! KURTAR BENİ!!!
BIRAKMAYIN, SIKI TUTUN KIZI!
YABANCILAR! TEK HAREKET YAPARSANIZ KIZI GEBERTİRİM. TESLİM OLUN!
ALÇAKLAR!
VAY CANINA! ALBA İLE KEKO'YU YAKALAMIŞLAR..

GELECEK HAFTA BU ESRARLI MACERANIN SONUNU İZLEYECEĞİZ...

DÜNYADAN VE BİZDEN SEÇMELER...

FEDAİLER MANGASI

Yüzbaşı Tarık sinirli sinirli dolaşıyordu.

Yanında duran Teğmen Suat onun bu sinirli haline baktıktan sonra sözüne devam etti:

— Fakat Yüzbaşım teklifimi kabul etmelisiniz. Bu bizim son çaremiz.

Yüzbaşı başını salladı.

— İmkânsız azizim. Zira bu bile bile ölümü göze almak demektir.

Teğmen Suat Sert bir tonla.

— Kaleye düşmanın hücumu durdu fakat çok geçmeden gene saldıracaklar. Yüzbaşı Tarık eliyle bıyıklarını hırsla bükerek pencereden dışarıya baktı; Kalenin üzerinde dalgalanan şanlı Türk bayrağına gözü takıldı, birkaç yerinden kurşunla delinmişti, fakat elân Türkün kuvvet ve kudretinin en canlı timsali olarak dalgalanıyordu. Yüzbaşı içini çekti bulundukları vaziyetin kötülüğünü düşündü. İstanbuldan uzak bu Arap ülkesine zabit olarak geldiği zaman ne büyük bir iftihar duymuştu. Vatan için yıllarca çöllerden çöllere koşmuş, asilerle boğuşmuş nihayet Yemen çöllerinde ki bu küçük kaleye komutan tayin edilmişti.

Fakat daima isyan halinde olan kabileler gene baş kaldırmışlar ve kaleyi muhasara etmişlerdi. Kuvvetli ve kalabalık düşmana karşı kale çok tehlikeli bir vaziyete düşmüştü. Kalede Yüzbaşı ile birlikte yüz kişi vardı, fakat bu yüz Mehmetçiğin birçoğu fena halde hasta idi. Onun için kaleyi müdafaa edenler bir hayli azalmıştı.. Bir aydan beri devam eden muhasara, kalenin yiyecek ve içecek stoklarını bitirmek üzereydi. Çok geçmeden açlık ve susuzluk başlayacak erler bu şekilde savaşa devam edemiyeceklerdi, Erler ne olursa olsun kaleden çıkıp düşmana saldırmak istiyordu. Yüzbaşı ise bunu tehlikeli görüyor biraz daha beklemek nasıl olsa bir yardımın geleceğini tahmin ediyordu.

Suat Teğmen de komutandan dışarı çıkıp düşmana saldırmak için izin istiyordu.

Kalede derin bir sessizlik vardı. Düşman yeni bir hücuma hazırlanıyordu.

Teğmen Suat:

— Ben fikrimde israr ediyorum. dedi.

Yüzbaşı:

— Peki teğmen. Bana planını bir daha anlat. dedi.

Teğmen Suat anlatmağa başladı.

— Bir manga ile beraber arap elbisesi giyerek kaleden çıkar ve düşmana yalın kılıç saldırırız. Anide düşman saflarına karışır onları şaşırtırız, sizde kaleden ateşe başlarsınız. Daha sonra da bir takımla beraber peşimizden düşmana saldırırsınız. Böylece belki bir şeyler elde edebiliriz.

Yüzbaşı Tarık biraz düşündü.

— Başka çare yok.. Derhal bir manga ayırın ve hazırlığınızı yapın.

Teğmen aldığı emirden memnun sert bir selâm verip topuklarının üstünde dönerek dışarı çıktı.

Şafak söküyordu. Teğmen Suat ve ondört er arap kıyafetinde atlara binmiş bekliyorlardı.

Komutan, Teğmen'e yaklaştı:

— Aslanlarım... Allah yardımcınız olsun. dedi.

Kalenin kapısı birden açıldı. Onbeş yiğit şimşek gibi dört nala dışarı fırladılar. Karşıdan yalın kılıç Türk süvarilerinin üzerlerine hızla gelmekte olduğunu gören Araplar birden şaşırdılar. Fakat bu şaşkınlık an çok sürmedi, reislerden biri bağırdı.

— Bunlar bizden değil... : Bunlar Türk askerleri...

Fedailer mangası yalın kılıç düşman saflarına dalmış kanlı bir çarpışma başlamıştı. Kaleden de düşmana karşı şiddetli bir ateş açılmıştı.

Az sonra kırk kişilik bir süvari kuvveti de kaleden çıkıp fedailer mangasının arkasından düşmana saldırıya geçmişti.

Suat Teğmen elindeki kılıçla önüne çıkanı yere seriyordu. Birden atına isabet eden bir kurşun fedakâr hayvanı öldürdü ve genç teğmen yere yuvarlandı. Araplar onun yere yuvarlandığını görmüşlerdi bunu fırsat bilen üç arap birden üzerine saldırdılar. Teğmen arapların bıçaklarının parıltısını görmüş ve hemen ayağa fırlamıştı, o anda araplardan biri atılan bir kurşunla haykırarak yere düştü. Diğer ikisi üzerine atılmışlardı.

Teğmen bu iki kuvvetli arabı birer yumrukla uzaklaştırdı sonra yerden tüfeğini aldı ve dipçiği ile kafalarına vurmağa başladı birisi fena bir darbe yemişti, cansız yere yuvarlandı.

Mehmetçikler düşman saflarında bütün kuvvetlerini sarfederek çarpışıyorlardı. Hiç bir savaş bu kadar dehşetli olmamıştı, kahramanlar hayatlarını pahalıya satıyorlar öldürmeden ölmüyorlardı. Bilhassa en önde döğüşen Fedailer mangası çılgın gibi döğüşüyordu.

Teğmen son arabı da başından defettikten sonra ölü atını siper ederek tüfeği ile ete rafa ateş etmeğe başladı. Fedailer mangası erleri teker teker vuruluyorlardı...arkalarından gelen arkadaşlarını gördükçe sevinç içinde gözlerini yumuyorlardı.

Araplar perişan bir halde geri çekilirken Yüzbaşı Tarık atının üzerinde Mehmetçiklere cesaret veriyor durmadan bağırıyordu.

— Haydi aslanlarım...Düşman kaçıyor, dayanın.

Çok geçmeden meydanda tek düşman kalmamıştı.

Teğmen Suat'ı ölen atının üzerinde kanlar içinde yatar bir halde buldular. Genç subay henüz yaşıyordu. Komutanını görünce gözlerini açtı son bir gayretle dudaklarını kımıldattı.

— Zafer bizim değil mi Komutanım...

SON

BEKTAŞİ FIKRALARI

Bektaşinin biri, abdest almadan, doğru camiye yürümüş Katıksız bir sofu, bunu görünce:

— Erenler, abdest almadınız! demiş, Bektaşi şu cevabı vermiş:

— İmanım, bizim hamurumuz toprakla yuğrulmuştur. pek su ile oynamağa gelmez.

Vaizin biri işretin fenalığından yana yakıla bahsettiği sırada, cemaat arasında bulunan bir Bektaşi canı sıkılarak sıvışmak üzere kalkayım derken koynundaki rakı şişesi nasılsa kayıp yere düşünce hiç istifini bozmıyarak:

— Kör olasıcayı işte ben kaldırıp attım siz de de varsa atınız! deyip yürüyüvermiş.

Bir iftar davetinde bulunan bir memura:

— Kaç gün oruç tuttun? diye sormuşlar

— Hastalığım dolayısiyle ancak bir gün tutabildim! demiş.

Aynı sual oradaki bir Bektaşiye de sorulunca hiç istifini bozmadan cevap vermiş:

— Bu memur efendi, benden bir gün fazla tutmuş!.

Zenginlerden biri, Bektaşi fıkrasından birine yüz para verir. Baba "Eyvallah" deyip yürüyünce arkasından seslenir:

— Biliyorum baba! Bunu alınca doğru meyhaneye gideceksin...

Bektaşi şu cevabı verir:

— A sultanım, yüz para ile hicaza gidilmez ya!

Ramazan'da Bektaşi'yi rakı içti diye Şeyhülislâm'ın karşısına çıkarırlar. Şeyhülislam:

— Kuzum, mubarek ramazan günü oruç tutmadığın gibi üstelik rakı da içiyorsun: şu başındaki sarıktan olsun utanmıyor musun? der.

Bektaşi de önüne bakarak:

— Bir daha sarmam efendim!

ÇETİN OFSET BASIMEVİ — 27 32 87

ÜNLÜ YILDIZ Şadiye Motor TELEFONDA KONUŞUYOR

ŞADİYE MOTOR, HAYRANLARININ SORULARINI GEÇEN SALI GÜNÜ DERGİMİZİN TELEFONUNDAN CEVAPLAMIŞ VE TAM ÜÇ SAAT KAFAMIZI ÜTÜLEMİŞTİR...

ŞİMDİ SEVİMLİ YILDIZLA HAYRANLARI ARASINDA GEÇEN KONUŞMALARI DİNLEYELİM, SİNİRDEN FITIK OLUP, İNLEYELİM...

SEVİM MERAKEDER «18»

— ALOO... ŞADİYE MOTOR'LA MI GÖRÜŞÜYORUM?. BEN SİZİ ÇOK MERAK EDİYORUM...

— SAHİ Mİ? AFFERİM!

— ŞADİYE ABLA, NASIL MEŞHUR OLDUNUZ ACABA?

— ÇOK KOLAY ŞEKERİM. İLK PEŞİN REJİSÖR KADRİ KAMERA'YI ARAKLADIM. SONRASI MÂLUM...

FİKRİYE ÇOKSORAR «22»

— ŞADİYE ABLA, ACABA EN ÇOK HANGİ TATLIYI SEVERSİNİZ?..

— EN ÇOK BAL KABAĞINI SEVERİM!..

MUHSİN AŞKINTI «31»

— ŞADİYE HANIM, BANA ÇIPLAK BİR RESMİNİZİ GÖNDERİR MİSİNİZ?..

— NE LÜZUM VAR, HER GÜN GAZETELERDE GÖRMÜYOR MUSUN!?

FAHRETTİN ŞAKİR «69»

— ŞADİYE, HANİ O AKŞAM ZURNİK'le BANA GELECEKTİNİZ? KALTAK KARI BARİ PARAMI VER!..

— ŞİMDİ SIRASI MI ULAN, TENEŞİR HOROZU!?

MAKBULE YERLİFİLİM «45»

— ŞADİYE HANIM, BİZ BÜTÜN MAHALLE SİZE HAYRANIZ!.. KÜP İÇİNDE AYRANIZ.. NİYE KERESTE TÜCCARI SEVGİLİNİZDEN AYRILDINIZ?..

— BİR KEREM, BU ŞAKSİ BİR KONUDUR...ZATİ HERİFİN PARASINI YOLMUŞTUM... AYRILIRIM TABİİ HAMFENDİ!..

LÂMİA YANLOCA «25»

— ŞADİYE ABLA, "ISTIRAPLI LAHMACUN" FİLMİNDE YANYAL TOPTANİ YATAK ODANIZDA GÖRÜNCE ÇOK FECİ ÇIĞLIK ATIP NAMUSUNUZU KURTARIYORSUNUZ. ACABA DA YAVAŞ BAĞIRMANIZ MÜMKÜN MÜ? ZİRA SEVGİLİM NURİ ÇOK ASABİ BİR ÇOCUK...ÇIKALIM DİYE TUTTURUYOR... HALBUKİ LOCADA İYİ VAZİYETTEYİZ YANİ...

— SİZİ ANLIYORUM... ASIL SİZ BENİ BIRAKIN DA, IŞIKÇIYA BAKIN-İKİ SAATTİR SİZİ DİKİZLİYOR!

TAHSİN YALANMIDİYOR «28»

— ŞADİYE HANIM ANNADIN MI—ALOO! SENİN ANATOMİNE, İYİ Mİ...

— ALOO! BEYFENDİ RİCA EDERİM HERHÂLDE... ALO?..

— NE ALOSU BE, İYİMİ!.. BIRAK BU AYAKLARI.. SEN KİMSİN DE BUNCA MİLLETİN VAKTİNİ ALIYORSUN BEE?!

— BANA NE, ONU 1001 ÖZEL DERGİSİNE SÖYLE!?
ULAN, O DERGİ DEĞİLMİ SENİN GİBİ MOTOR KARILARI MATAHMIŞ GİBİ ORTAYA SÜREN?.. O DERGİYE DE SANA DA ULAN!..

— HADİ, HADİ ÇOK KONUŞMA!.. BEN BİR KEREM SANATÇI'yım!..

HAFTAYA

1001 ÖZEL sayısında

YALNIZ KOVBOY RİNGO

BAYİİNİZDEN ARAYINIZ.